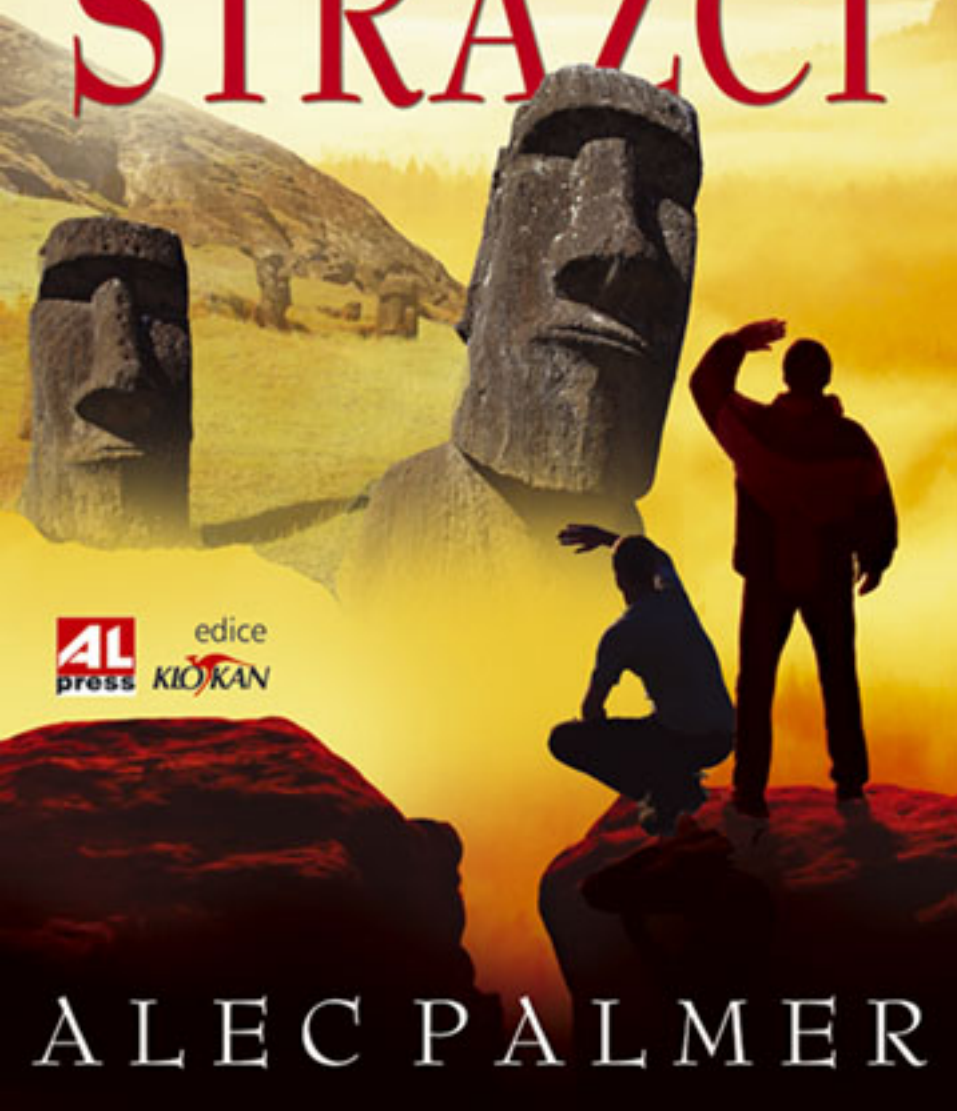

KAMENNÍ STRÁŽCI

AL
press

edice
KIOKAN

ALEC PALMER

edice
KIOKAN

A L E C P A L M E R

KAMENNÍ
STRÁŽCI

edice
 KLOKAN

Copyright © Alec Palmer, 2016
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Copyright © Alec Palmer, 2016
Redakční úprava Vlasta Kohoutová
Grafická úprava obálky Tomáš Řízek
Elektronické formáty Dagmar Wankowska
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
v edici Klokán, 2016
jako elektronickou knihu.
www.alpress.cz
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7543-226-1 (pdf)

Ještě před dvěma sty lety se na Rapa Nui, Velikonočním ostrově, každoročně konal závod *tangata manu*, Ptačího muže. Náčelníci ze znepřátelených kmenů se sešli na vrcholu impozantního vulkánu Rano Kau v ceremoniální vesnici Orongo, a když závod započal, vrhli se jejich zástupci zvaní *hopu* do rozbouřených vod nedozírného Tichého oceánu, aby doplávali k blízkému ostrůvku Motu Nui. Náčelník toho, jenž na něm jako první našel vejce rybáka černohřbetého, se stal na jeden rok Ptačím mužem, neomezeným vládcem ostrova, jemuž byla prokazována nezměrná úcta. A obdržel také klíč k tajemství, které bylo na ostrově skryto před tisíciletími, v časech, kdy se mu říkalo
Mata Ki Te Rangi – Oči, co hledí do nebe...

Takzvaná incká říše byla až do svého zániku vůbec nejvelkolepější a nejvyspělejší jihoamerickou starověkou civilizací, jejíž území se táhlo od Ekvádoru až po sever dnešního Chile a od Tichého oceánu k Amazonské nížině. Dodnes po ní zůstaly jen mohutné chrámy a pevnosti se zdmi z dokonale spárovaných kamenných bloků, které můžeme obdivovat v Cuzcu, Saksaywamanu, Ollantaytambu anebo v proslaveném Machu Picchu.

Původ vládnoucí třídy Inků je dodnes záhadou. Neví se, odkud přišli první z nich a proč přijali a šířili kulturu a jazyk těch, jež si podrobili – kečujských indiánů –, zatímco jejich vlastní řeč je zahalena tajemstvími.

Dávné legendy vyprávějí, že je místem jejich zrodu bájně jezero Titicaca anebo posvátná jeskyně Pacaritambo. Ale jaká je ve skutečnosti pravda? Není mnohem neuvěřitelnější?

MOAI

*Velká Británie, Londýn, Britské muzeum
29. března, současnost
18.30 greenwickského času*

Sledoval ji. Byla si tím jistá.

Instinktivně přidala do kroku a ještě se ohlédla, ale toho statného muže v červené pérové bundě najednou nikde neviděla.

Možná jsem příliš paranoidní, napadlo ji.

Bylo vcelku pochopitelné, že je nervózní. Na tento okamžik se připravovala několik měsíců. A najednou byl tady. Zcela bez varování.

Pokračovala ke svému cíli, nyní mnohem jistějším krokem: k budově s trojúhelníkovým štítem nad vchodem a řadou iónských sloupů v průčelí, vzdáleně připomínající antický chrám, Britskému muzeu. Zářilo do časného soumraku jako pomyslný plamen vědění, který ji k sobě lákal jako mŕtu.

Rychle přeběhla přes silnici, prošla bránou a zamířila ke schodům vedoucím k hlavnímu vchodu. Stavba působila vskutku monumentálně, snažíc se díky svému vzezření o kontinuitu s dávnou minulostí.

Ale co to vlastně je, ta minulost? prolétlo jí hlavou. Je to něco, co nás definuje, anebo naopak limituje, připomíná nám to dávné chyby a bolesti? A neměli bychom se jí raději vzdát a jít dál? Začít znovu?

Nebyla schopná na tyhle filosofické otázky odpovědět. Od toho tu byli jiní. Věděla však jedno: nyní je tu, aby se s ní